

“Bugün Troçkist olmak”

Genel olarak söylenecek olursa, Troçkist olmak sosyalizmin, Marksizmin ilkelerini savunmak demektir. Gerçekten Marksist olmanın ne anlama geldiğinden başlayalım. Mao ya da Stalin’e yapılmış olduğu gibi bir kült yaratmak durumunda olamayız. Troçkist olmak, Troçki’nin her yazdığını ya da her söylediğini aynen kabul etmek değil, tıpkı Marx, Engels ve Lenin gibi onu da eleştirmek ve aşmak anlamına gelir. Çünkü Marksizmin amacı bilimsel olmaktır ve bilim bize mutlak gerçeklerin bulunmadığını öğretir.

Olumlu anlamıyla Troçkist olmak, üç net analiz ve programatik tutuma yanıt getirmektir. Birincisi, dünyada ya da herhangi bir ülkede kapitalizm var oldukça, eğitimden ya da sanattan giderek yaygınlaşan açlık ve yoksulluk gibi en genel sorunlara kadar uzanan konuların hiçbirine gerçek ve köklü çözümlerin getirilemeyeceğidir. Aynı şey olmasa da buna bağlı bir başka kriter de, kapitalizme karşı yıkılana değin acımasız bir savaş vermek ve onun yerine tüm dünyada yeni bir ekonomik ve toplumsal düzen kurmaktır, ki bu düzen sosyalizmden başka bir şey olamaz.

İkinci sorun, burjuvazinin mülksüzleştirildiği yerlerde işçi demokrasisinin uygulamada olmaması durumunda sosyalizmin inşasının olanaklı olamayacağıdır. Dünya işçi hareketinin en büyük belası, bu ülkelerdeki ve işçi örgütleri, sendikalar, partilerdeki bürokrasi ve totaliter yöntemlerdir. Kendini işçi devleti ya da örgütü olarak tanımlayan bu devlet ve örgütler bizzat bürokrasi tarafından yozlaştırılmış durumdadır. En geniş demokrasi olmadığı sürece sosyalizmin inşasını başlatmak olanaklı değildir, zira bu salt bir ekonomik inşa değildir. Bu analizi yapan yalnızca Troçkizmdir. İşçi demokrasisinin kurulabilmesi için bu devletlerde ve sendikalarda devrimin gerçekleştirilmesi gerektiği sonucunu çıkaran yegane akım da odur.

Üçüncü yaşamsal nokta, bir grup dev uluslararası şirketin egemenliği altındaki dünya ekonomik ve toplumsal gerçekliğinden gerekli sonuçları çıkaran yegane

akımın Troçkizm olmasıdır. Bu ekonomik ve toplumsal olguya ancak bir dünya örgütü ve uluslararası politikalarla yanıt verilebilir. Her şeyin bizzat kendi ülkelerinde çözümlenebileceğini düşünen ulusalcı akımların cirit attığı bu dönemde, sorunların dünya ekonomisi düzeyinde ve tüm dünyada yeni bir düzenin, sosyalizmin kurulmasıyla çözümlenebileceğini savunan tek akım Troçkizmdir.

Bu hedefe yönelik olarak, sosyalist bir Enternasyonalin örgütlenmesine dayalı sosyalizm geleneğine dayanmak gerekir; dev çokuluslu şirketlerin devrilmesini ve ancak dünya ölçeğinde gerçekleşebilecek olan sosyalizmin kurulmasını olanaklı kılacak strateji ve taktikleri ancak böyle bir Enternasyonal geliştirebilir.

Eğer ekonomi dünya ölçeğinde ise, işçi sınıfının da bir dünya örgütü ve dünya politikaları olmalıdır. Tek tek ülkelerde gerçekleşen devrimlerin uluslararası ölçekte yaygınlaşabilmesi ve işçi sınıfının kendi kaderini kendi ellerine alabilmesi amacıyla daha yaygın demokratik haklara ulaşabilmesi de ancak böylece olanaklıdır.

Bütün bu nedenlerle günümüzde bir dünya örgütüne sahip olanlar yalnızca Troçkistlerdir, küçük ve zayıf bir örgüt, ama var olan yegane Enternasyonal, Dördüncü Enternasyonal. Kendinden önceki Enternasyonallerin geleneğini devralan ve yeni olgular karşısında onu Marksist bir tarzda güncelleştiren, uluslararası mücadelenin vazgeçilmez aracı olan Dördüncü Enternasyonal.